

քերը ինկեր են : Վրանի քանի տուններ
կը տեսնուին , որ ամէն օրուան սխալ
մունքներովն ու անխոհեմութիւններով
վը յայտնի կը քարոզեն թէ՛ տրչափ
ծնողքներ կան որ իրենց կատարելու
պարտքերուն և ոչ պզտի գաղափար մը
ունին : Այս ինչ ցաւալի սխալմունքներ
են , ինչ պակասաւոր կառավարութիւն
ներ , ինչ վտանգաւոր մոլորութիւններ :

Այնպիսի ուսուցիչներէ ինչպէս կրնաս
յուսալ կանոնաւոր ընթացք մը և դաս-
տիարակութեան կերպ մը , որ ուղիղ
սկզբանց վրայ հիմնած ըլլայ ու հանդի-
պած պիտոյիցը համեմատ : Աւտոյ մը
ինք իր գլխուն թողուած , իր միտքը բա-
ցուելու ժամանակը աւրուած , կամ ու-
ղիղ բարոյական մշակուէ զրկուած որ ըլ-
լայ , ինչ բանի կրնայ գալ այնպիսի տղայն :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Ազար յանապատի :

Աւաւօտեաց , եւ սիւնէր յամպըս լոյս հրաշասփիւռ .

Եւ ըզգեցաւ երկիր հանդերձն ըզբազմերանգն իւր .

Աղարթք ծառոց , բողբոջք փափուկք , ծաղկունք գունագոյն ,

Եւ ամենայն զոր խոնարհեալ էր ցօղ գիշերոյն՝

Կանգնէր 'ի լոյս արշալուսին , և գեղ յաւելոյր

Ի սիւգ քաղցրիկ առաւօտու չըքնաղն այն աւուր :

Բայց տրտմելոյն՝ չիք ինչ պայծառ .

Եղսն այն եւ սէր ուօդ հեզապար՝

Թախիծ թըւին առ հէքն Բջար :

Ի ծրխաբոյր ծակտեաց իւրոց

Բուրէ երկիր ճամբակ խընկոց .

Կրկնան երամբ մատաղ թռչնոց

Իբր 'ի վայելս կենաց նորոց :

Այլ ո՛հ , առ սիրտն այն՝ խառն 'ի խուռն է ամէն .

Եւ ըզգայ նա՝ զի դէմք զուարթունք զոր սիրէն՝

Ասիրտ բեկեալ՝ անկարեկիրք ակնարկեն :

Եկաց Բջար առ վըրանաւն ուր Բբրահամ .

Շրթունքն 'ի շարժ կապուտկեցան արիւնաքամ .

Եւ ցըցուեցան երակքն յերեր ջինջ ճակատուն՝

Իբրու մըղեալք 'ի բըռնութեանց գոռոզ հոգւոյն :

Բջք իւր սեւակք՝ էին պայծառք ու անարտասուս .

Եւ լոյսն երկնից՝ որ թարքմանէ զբրբաց լեզուս ,

Յոլայր ցայտէր յարտեւանանց ձիգ եւ հրահիւս :

Կայր առ երի պատանեկիկն իւր սիրուն ,

Սնեակ արկեալ ըզձեռն 'ի ձեռքս նորուն .

Եւ ոտք փափուկ եւ բոլորակք պատանկին

Ար 'ի կապերտ վրանաց եւեթ նազէին՝

Յուղեւորի սանդալս զըսպեալ լինէին :

Յառեալ 'ի մօրն իւր դէմս՝ ըզգայր կիրք վըսեր ,

Ինդ ձիւնափայլ լանջսն թընդայր սիրտն 'ի վեր ,

Բոց դեռարծարծ ցասման զերեսսն վառէր .

Եւ ընդ տըխեղծ հասակին չափ արտավազ՝
Վրդուէր ոգին յառնանրման փարաւազ :

Իսկ ընդէր դայ՝ Եւ հապետն այն
Կորաքամակ 'ի գաւազան ,
Եւ ի ճապաղ 'ի կուրծս 'ի վայր .
Ճակատ՝ յոր գիծք աստուածաճառ՝
Օրհնասական առեալ տիպար .
Շըթունքն յերեր , եւ զարշապար
Ոչ եւս յընթացս արիւսբար :
Թեպէտ չըքնաղ է սիւգ այգուն ,
Շընչել թրւի նա զօդ մահուն :
Եւ , կարէ մարդ տանել վըշտաց ,
Եւ սիրտ հըզօր՝ իբրեւ Եւտուած՝
Տերքէ զհարուածսն այն մահացուաց .
Եւ արտասուք՝ թեք եւ թակարդ .
Կրնո՞ 'ի սէր գիրգ՝ կապեալ մարդ՝
Եւնու վարակ եւ սիրտ արի ,
Եւ եղեգան պէս երերի :

Եւ եալ տայ հաց եւ ջուր ցԵւսար ,
Եւ ոչ իշխէ խօսիլ մի բառ ,
Եւ ոչ յերեսն աչս ամբառնալ :
Եւ վերառեալ զաջ իւր լըռիկ
Բզվարսագեղն օրհնէ մանկիկ .
Ու առաջնորդեալ թողու զկինն այն
Յանխուլ վիճակ միայնութեան :

Եւ նա երթայ սէգ եւ յուշիկ զիւր ճանապարհ .
Կամարաձեւ շըթունք զըսպեալք , աչք անխաւար՝
Վեղեցկագեղ եւ բարձրափայլ իբրու գոհար
Ինդ որ սրբտին խաղայցէ շունչ կենդանարար :
Սուգընթացիկ երթայ յերի մանկիկըն լուռ .
Չեւն իւր 'ի ձեռսն մայրենի . սակայն տըխուր .
Վանգի կըրից նորուն լնի քաջ իրագէտ ,
Եւ սերմ վայրագ ազգի՝ յայտնի նմա ետ ընդ ետ :

Իսկ առաւօտ տեղի տայ ,
Ու ասիականն արեգակ
Յանամպ երկինս ամբառնայ ,
Տեղեալ ճաճանչ հրաքատակ :
Խուսեն պաճարք 'ի բըլըոց
Ի հովանիս ինչ ծառոց .
Ու արեւելեան փետրաւորք
Երանգ երանգ գունաւորք ,
Ի խընկահոտ սաղարթուն
Հանգչին 'ի ծոց բաբախուն .
Եւ մահանգըստեան է համբուն ,
Եւ այց Եւսարայ ոչ գըտանի
Յանապատի անդ հովանի .

Եւ ճանապարհ ծանր երկայնի .
 Սինչեւ մանուկըն գըլխակոր
 Բանայ շըրթունս տապատոյտ ,
 Ջուր խընդրէ , ու ոչ գըտանի ջուր :
 Բռեալ տանի զտըղայն 'նդ երկնաւ տօթագին ,
 Լա զայն գըրեալ քան ըզջերմոտ խիտ նոճին .
 Ու արգահատել զուր գուն գործէ զծարաւին :
 Խակ նա պաքեալ անհընարին՝ չարչարի ,
 Լքըն կապոյտ յարիւն եկեալ՝ խաւարի ,
 Լիչեալ՝ թէ հիմ չըտայ Տէր ջուր յամայի :
 Սայրըն նըստէր , նա թալկանայր եւ նուաղէր .
 Եւ մեռանելըն՝ վըճարել մօրն իսկ էր :
 Լպա բարձեալ տանէր զորդեակն հեռագոյն ,
 Գընէր զգըլխին 'ի ստուեր թըփոյ մ՝ ամայւոյն .
 Եւ ծածկելով զերեսս իւր բաց հեռանայր .
 Եւստէր անդ՝ ուր որդին ոչ եւս 'ի տես գայր .
 Եւ մինչ մահու նորա սպասէր՝ զայս մընչայր .
 Բստուած տեսցէ յօրհաս քո , ո՛հ ինձ , որդեակ
 Օ ի չկարեմ ես ըզքեզ դիտել մեռունակ .
 Չիշեմ յերեսդ ակնարկել ,
 Ու զմահ դիտել 'ի ծրար խընդիցս ասպատակ .
 Եւ ոչ արբեալս լուսովդ աչաց կապուտակ ,
 Բզքո շընչոյդ ըսպառել :
 Երբ վարդագոյն ժամս հոսէիր 'ի հօրան ,
 Կամ ծաղկաճեմ հանգոյն ազատ այծեման ,
 Չանկանէր այս ինձ 'ի յուշ .
 Երբ խաղայիր 'ի խաղս առատ աղբերկան ,
 Եւ խոնջ՝ 'ի քուն մըտանէիր ժըմտական ,
 Օ իւրդ խորին եւ անուշ :
 Ո՛հ ոչ . երբ անդ առ քեւ կացեալ հըսկէի ,
 Տեսեալ զմաքուր շըրթներդ 'ի շարժ՝ յերազի ,
 Լնդ առ ջըրով ծըմակին ,
 Յըգիտոտ , յիմ սեփականն՝ հուպ՝ Լիւզոսի ,
 Բանիցս ըզհուլ հարցն իմոյ քեզ մաղթէի
 Դառանգութիւն եւ բաժին :
 Խակ այժմ՝ 'ի ծոց իւր կուչէ զքեզ ցուրտ տապան ,
 Օ անդամք քո գիրդ ճերմակ՝ երկրի տալ կոխան .
 Եւ հուսկ համբոյրս արդ՝ ցուրտ քեզ ,
 Օ ի սառուցեալ ձեռք 'ի վերայ քո եղան :
 Եւ թողից իբր ես զիմ մանկիկ անկենդան
 Գըլուխ 'ի վարս խառնագէզ , . . .
 Յարեաւ եկաց առ ջըրբըխին՝ զոր անդ Տէր
 Յանապատին խորոջ՝ աղբիւր առաքէր .
 Եւ լըւանայր ըստէպ զճակատ որդեկին
 Սինչեւ ժըմտէր եւ նա 'նդ բարի վիճակին .
 Եւ պապաջէր հըրճուալից բանս առ մայրն իւր՝
 Տեսեալ զըմպակն 'ի ձեռս նորա զովաջուր :